

her, er det som at høre hendes forgænger, hr. Poulsgaard, tale for 15-20 år siden.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at der er sket en fantastisk udvikling. For det første med Nordisk Råd, som er blevet slanket, som er blevet reduceret, hvor 50 institutioner er blevet reduceret med 13, og hvor der er sket en vældig ændring i selve arbejdet og en målrettedhed i selve arbejdet. Det var det ene.

For det andet er der sket en udvikling i verden. Der er faktisk sket en meget stor udvikling i verden. Jeg synes, at fru Kirsten Jacobsen skulle have gjort sig den ulejlighed at rejse en tur til Estland og tale med parlamentarikerne dér, eller til Letland eller til Litauen for at høre, hvilket udbytte de enkelte parlamentarikere har haft af et samarbejde og et samkvem med parlamentarikere fra de nordiske lande.

Jeg mener, det er en kolossalt vigtig dimension i det nordiske arbejde at være demokratisk brobygger i Østersøregionen. Disse lande skal vi ikke svigte og slet ikke nu.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg vil gerne takke hr. Jann Sjursen for, at han, som jeg har forstået det, bakker op om det forhold, at det er en helt naturlig ting, at nordiske parlamentarikere – folketingsmedlemmer, stortingsmedlemmer og rigsdagsmedlemmer – mødes en gang om året og drøfter ting af fælles interesse, prøver at nå frem til fælles fodslag og lader sig inspirere af hinanden.

Jeg har noteret mig, at hr. Jann Sjursens parti har ladet sig inspirere af den sag, der er oppe i Norge, hvor man har nedsat en værdikommision, som skal drøfte de egentlige værdier i livet og i samfundslivet, og det synes jeg da er et utroligt spændende og godt forslag.

Jeg tror, det er meget, meget vigtigt, og at det er penge, der er givet ganske godt ud, at man mødes en gang om året. Man kan oven i købet tale sit eget sprog i de fleste tilfælde og blive forstået af andre. Så jeg er glad for, at hr. Jann Sjursen tager afstand fra den besynderlige betragtning, at de folkevalgte i Norden ikke skulle mødes.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

De folkevalgte i Norden mødes overalt, både i Norden og uden for Norden. Sådan har det været, sådan skal det være, sådan vil det fortsat være.

Det eneste, jeg klandrer, er, at man skal have et særligt forum, et eksklusivt forum, som formentlig efterhånden mest bliver opretholdt, fordi Norge ikke er medlem af EU. Man kan tydeligt høre heroppefra, at det er den rejselystne flåde, som er sendt på mission nu.

Jeg har besøgt Estland, jeg har besøgt Letland, jeg har besøgt Litauen, jeg har talt med de parlamentarikere, jeg ved, hvilken betydning det har for dem at få hjælp og støtte fra os fra de nordiske parlamenter. Det kan man alt sammen give dem fra det enkelte lands parlament.

Der er ingen af de ting, der nævnes, som overhovedet betinger, at man har den parlamentariske forsamling, som kalder sig Nordisk Råd. Ingen af de forslag eller forsvar, som man har bygget op for at nedgøre det, jeg har sagt, ikke et eneste argument er man kommet med bortset fra, at det er hyggeligt at mødes også næste uge i Oslo. Jeg giver de tidligere ordførere ret i, at det såmænd er hyggeligt, men det er blevet overflødigt med alle de andre internationale fora, man har fået, hvor de samme mennesker drøfter de samme ting.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg kan forstå, at fru Kirsten Jacobsen går ind for det, jeg vil kalde en form for osteklokkeparlamentarisme, og det er så o.k. Man kan godt have den holdning, at man fremmer et samarbejde, og at man kan hjælpe andre lande ved blot at sidde i det lille kongerige Danmark og så prøve at klare paragrafferne herfra. Men man kan jo også prøve at pulje kræfterne, sådan som man gør inden for det nordiske samarbejde i forhold til den indsats, man vil gøre over for f.eks. landene i Østersøregionen. Og man kan også prøve at besinde sig på, hvad det er for nogle fælles kulturelle værdier, der konstituerer vores samfund, og som det er værd at holde fast i fremover, sådan som det sker inden for det nordiske samarbejde.

Jeg anerkender, at fru Kirsten Jacobsen hælder til en osteklokkeparlamentarisme, og det er jo fint nok, men det gør vi ikke i Kristeligt Folkeparti; vi mener, at det er vigtigt, at parlamentarikere også mødes i fora, hvor man er forpligtet af nogle dagsordener, og hvor der ikke bare er løs snak i øst og vest, for det er der nok af.

Formanden:

Hr. Søren Hansen som privatist.